

Utklipp av:

25/11-57
05-04-054/
Haugesund
Dagblad.

MRA i Sør-Afrika.

«Det er skjedd mirakler», sier organisasjonsskeretæren i gruvearbeiderforbundet.

En delegasjon av sør-afrikanske parlamentsmedlemmer fra de tre viktigste politiske partiene har deltatt i verdenskonferansen i Caux. De kom sammen med E. R. van Rensberg, organisasjonssekretær i det sør-afrikanske gruvearbeiderforbundet. Presidenten, Paul Visser, og vicepresidenten, Erasmus, i det samme forbundet, var i Caux tidligere i sommer.

ET av parlamentsmedlemmene, Klopper, fra Nasjonalistpartiet, sa i sin tale: «Dette er en av de viktigste bevegelser i nasjonenes liv i vår tid. Aldri før har vi møtt et budskap så klart og så utfordrende. Hver for oss møter vi oppfordringen til å finne ut hvor vi står. Og så står det til hver enkelt å velge. I den ideologiske krigen gis det ingen nøytralitet.

Vi har lært at det er farlig å rette pekerfingeren mot noen, for da peker tre fingre tilbake på oss selv. Hvem skapte grobunnen for kommunismens blomstring? Har vi ikke selv gjort det? Skapte ikke Russland en ideologi, mens vi ingen hadde? Vi sov og var tilfreds med vår luksus og de seire vi hadde vunnet.

Men enda har vi sjansen til å bringe noe bedre enn materialismen. Vi kan fremdeles bringe menneskeheten noe som er viktigere enn brød. Men vil vi bringe det, må vi skyne oss. Det er ingen tid å miste. Vi må peke på oss selv og finne vår egen skyld.

Vi er en ganske liten nasjon, og vi har kjempet en fanatisk kamp for vår eksistens. Vi har gjort mange feil, og vi gjør dem fremdeles. Men jeg vil gjøre alt jeg kan for at min nasjon skal gå den gode veien».

Labuschagne fra Afrikanerpartiet:

«Hele verden kan utvikle seg i en ny retning på grunnlag av de moralske normene vi har sett her i Caux. Som ansvarlig parlamentsmedlem må jeg si at i løpet av de siste femti år har vi ikke gått i den riktige retningen. Moralsk Opprustning kan vise veien til en ny tid og et nytt forhold mellom nasjonene. Jeg kan forsikre at jeg personlig har lært en hel del. Jeg vil anvende det i mitt eget liv, i min familie, blant folk som arbeider sammen med meg og i min nasjon.»

van Rensberg ga eksempler på hvordan Moralsk Opprustning allere-

de hadde virket i gruvene i Sør-Afrika. I en tale til konferansen sa han:

«Jeg er ansvarlig for 17,000 gruvearbeidere over hele Sør-Afrika. Vi har ikke bare gullgruver, men også kullgruver, diamantgruver, koppergruver og mangangruver. Gruvearbeiderne i Sør-Afrika, som har den viktigste og sterkeste fagforeningen, er kommet til det at to kriger ikke har brakt noen bedring for arbeiderne. Dette er arbeidernes tidsalder, massenes tidsalder og den alminnelige manns tidsalder. Og jeg tror vi har noe til felles med arbeiderne i resten av verden. Med mindre vi forenes, står sammen og går framover, er vi dømt til å gå til grunne.

Raseproblemet er et av de mest brennende spørsmål i verden i dag. Vi kjemper med det i Sør-Afrika. Jeg tror på en løsning og jeg vil gjøre det til min oppgave å sørge for at raseproblemet i Sør-Afrika, likesom i hele Afrika, blir gjort uavhengig av politikk og brakt inn under Guds ledelse. Det er den eneste løsning jeg kan se.

I våre fagforeninger har vi hatt konflikter både med arbeidsgiverne og med den alminnelige arbeider. Men siden vi er kommet i kontakt med Moralsk Opprustning; er det allerede skjedd mirakler. Før mente jeg at feilen alltid lå hos arbeidsgiveren. Moralsk Opprustning viste meg hvordan jeg skulle kjempe for hva som er rett og ikke for hvem som har rett.»

van Rensberg fortalte om hvordan arbeidsgiveren og fagforeningen hadde anvendt dette prinsippet i et bortvisningstilfelle. Til hans store forbauselse, sa han, kom arbeidsgiveren 14 engelske mil for å møte fagforeningslederne. Det var første gang han hadde sett arbeidsgivere innta en slik holdning, og dette hadde betydd forvandling for ham også. De oppnådde en effektiv overenskomst. Arbeidsgiveren gikk med på å ta mannen tilbake igjen, og arbeideren og arbeidsgiveren ba hverandre om unnskyldning på et møte for hele bedriften. «Forholdet mellom gruvearbeiderne og arbeidsgiverforeningen er nå det aller beste», sluttet van Rensberg. «Jeg som arbeider og representant for arbeiderne kan bare se en vei for oss som vil fram til en bedre verden, og det er Moralsk Opprustnings ideologi.»